Ao. 1859. No. 45.
Donderdag 14 April.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1859.
8 April. Van de slavin *Sophia*, geboren in 1811, wier moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan F. A. Jantke (nu boedel).
» Van het slavenkind *Lea*, geboren in 1849, dochter van *Cato*, toebehoorende aan plant. *Vlugt en Trouw*, divisie *boven Cottica en Perica*.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Derde Afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 13 April 1859.

De Agent van Policie J. Vasseur, is uit 's lands dienst ontslagen.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

POLITIE.

Aan de Politie overgegeven zijnde *twee* WAVE **Planken**, zoo kan de eigenaar ter terug bekoming van dezelve zich bij den ondergeteekende aanmelden.

Paramaribo, den 13 April 1859.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Transport.

(4270) Den 13den April 1859. De Exploicteur aan W. E. Ruhmann. van de Plantaadje *Nieuwhoop* cum annexis, gelegen aan de rivier *boven Commewijne*.

Paramaribo, den 13 April 1859.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

(5348) Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* is op den 22 Maart 1859 gedevolveerd, de boedel van Laura van Vogt, overleden den 7 Maart 1859.

En worden mitsdien alle Crediteuren en Debiteuren deszelven opgeroepen, om aan het Departement voormeld, van hunne vorderingen aanteekening te doen, en hunne verschuldigden aan te zuiveren, op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo, den 13 April 1859.

De prov Curator,
DE JONG.

Tweede Advertentie.

(5347) Op den 8n. April 1859 is aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* gedevolveerd, de boedel van Hendrik Frederik Jong, overleden op den 8n. April 1859.

En worden mitsdien alle Crediteuren en Debiteuren deszelven opgeroepen, ten einde aan het Departement voormeld van hunne vorderingen aanteekening te doen, en hunne verschuldigden aan te zuiveren, op poene als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde administratie is bepaald.

Paramaribo, den 13 April 1859.

De prov. Curator,
DE JONG.

Eerste Advertentie.

(4933) De provisioneele Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal over *vier* weken, den juisten tijd nader te bepalen, in het openbaar doen verkoopen:

Het ERF met de daaropstaande gebouwen gelegen aan de *Domine kreek* of *Drambranders gracht*, bekend onder O. W. La. D No. 41, N. W. La. E No. 112, aankomende den boedel Laura van Vogt.

En

Over *zes* weken het ERF met de daaropstaande gebouwen gelegen aan de *Pontewerf straat*, bekend onder O. W. La. D No. 41, N. W. La. F No. 93, aankomende den boedel Hendrik Frederik Jong.

Paramaribo, den 13 April 1859.

De prov. Curator,
DE JONG.

(4934) De provisioneele Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal over *zes* maanden, den juisten tijd nader te bepalen, in het openbaar doen verkoopen:

Een *achtste* aandeel in het *kwart* lotland L. L., gelegen aan de rivier *beneden Saramacca*, ter linkerhand in het afvaren, met de daarop werkende **slaven** en verdere aankleven, aankomende den boedel John Elder.

Paramaribo, den 13 April 1859.

De prov. Curator,
DE JONG.

(5357) **BEHEERDERS** der plant. *Lunenburg* bieden bij inschrijving te koop aan, mits het hoogste bod goedgekeurd wordende;

ACHTTIEN vaten SUIKER,

om voor rekening en risico van den kooper van plantaadje te worden afgehaald en waarvoor de inschrijvings billetten zullen worden aangenomen bij het Wees Departement tot DINGSDAG den 19 dezer des voormiddags om *tien* uren.

Paramaribo, den 13 April 1859.

De prov. Curator,
DE JONG.

(4273) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 15 April 1859, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Het Huis en Erf La. B No. 126, aankomende F. L. Rohland.
Het Huis en Erf La. B No. 237, aankomende M. Schuman.
Het Huis en Erf La. C. No. 190, aankomende E. J. Veendam en kinderen.
Het Huis en Erf La. C. No. 200, aankomende S. M. Samson.
Het Huis en Erf La. D. No. 159, aankomende boedel M. J. Boon.
Het Huis en Erf La. E No. 233, aankomende L. Hartog.
Het Huis en Erf La. E. No. 368, aankomende Boedel A. van M. J. N. Samson.

Paramaribo, den 13 April 1859.
SIMON ABENDANON Sz.

(4272) De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 22sten April 1859, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Een achtste aandeel in de plantaadje *Concordia* c. a., gelegen aan de rivier *Saramacca*, aankomende Charles Elder.

Paramaribo, den 13 April 1859.
SIMON ABENDANON Sz.

SEQUESTERS
der plant. *Livorno* ⅓ aandeel, Erven L. E. H. FORBERGER, bieden bij inschrijving tegen **KONTANTE BETALING** te koop aan:

13 vaten SUIKER,

De inschrijvings - billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof worden aangenomen tot ZATURDAG den 16den dezer, des morgens om 9 uren.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de SUIKER onmiddellijk na de toewijzing voor rekening en risico van den kooper van plant. worden afgehaald.

Paramaribo, den 13 *April* 1859.

(5361)

Vervolg van het MAIL-NIEUWS.

Terwijl lord Cowleij zich te Weenen bevond, om, van wege de Engelsche regering, voorstellen te doen ten einde het Weener kabinet tot concessien betreffende Italie te bewegen, voltooide de keizer der Franschen den schijn zijner vredelievendheid, door in den *Moniteur* het volgend artikel te doen plaatsen, dat algemeen met verbazing werd vernomen;

» De openbare opinie in het buitenland geeft zich niet naauwkeurig rekenschap van het stelsel dat tegenwoordig de drukpers in Frankrijk beheerscht. Men schijnt maar al te zeer te gelooven, dat de dagbladen aan eene voorafgaande censuur onderworpen zijn, en men is daardoor geneigd aan die organen eene beteekenis toe te schrijven, welke ongegrond is. De regering, men behoorde dit te weten, oefent op de drukpers volstrekt geen preventieven invloed uit. Het publiek moet dus altijd op zijne hoede zijn tegen hetgeen door de dagbladen wordt medegedeeld.

» Telkens als zich eene gewigtige kwestie voordoet of eene belangrijke gebeurtenis plaats heeft, wendt zich de regering direct tot de natie door middel van het officiele orgaan. Dit heeft zij zich ten allen tijde tot pligt gesteld, en dien pligt zal zij bij de tegenwoordige omstandigheden nog naauwgezetter vervullen, nu de openbare opinie meer dan immer verrast en op het dwaalspoor gebragt wordt.”

De *Moniteur* laat hierop het onderstaande artikel volgen:

» De staat van zaken in Italie, hoewel reeds van oude dagteekening, heeft in de oogen van een ieder, in den laatsten tijd een ernstig karakter bekomen, dat natuurlijk den keizer moest treffen, want het hoofd van een grooten staat zooals Frankrijk, mag zich van de kwestien, welke in de Europesche orde ingrijpen, niet afscheiden. Bezield met een geest van voorzigtigheid die men zonder schuld niet ontberen kan, houdt de keizer op eene eerlijke wijze zich bezig met eene zoo billijke en redelijke oplossing als voor die teedere en moeijelijke vraagstukken maar mogelijk is.

» Er is niets wat de keizer behoeft geheim te houden, niets wat hij behoeft te desavoueren, hetzij in zijne zorgen, hetzij in zijne alliantien. Het Fransche belang beheerscht zijne staatkunde en regtvaardigt zijne waakzaamheid.

» Bij de ongegronde ongerustheid, welke zoo als wij gaarne gelooven, de gemoederen in Sardinie heeft bewogen, heeft de keizer aan den koning van dat rijk beloofd, hem tegen elken aanval van Oostenrijk te zullen verdedigen. Meer heeft hij niet beloofd en men weet dat hij woord zal houden.

» Zijn dit nu droomen van oorlog? Sedert wanneer komt het niet meer met de voorzigtigheid overeen, om de moeijelijkheden welke in eene min of meer naaste toekomst liggen, te voorzien en daarvan alle gevolgen te wikken en te wegen?

» Wij hebben zoo even aangetoond, waaraan men zich omtrent de denkbeelden, de pligten en de gezindheid des keizers te houden heeft. Al de overdrijvingen welke de drukpers daaraan toegevoegd heeft, zijn louter verbeelding, leugen en onzin.

» Frankrijk, zegt men, maakt aanzienlijke krijgstoerustingen. Het normale effectief op den voet van vrede, voor twee jaren door den keizer aangenomen, is niet overschreden. De artillerie koopt 4000 paarden aan, ten einde het volgens de voorschriften bepaalde aantal te bereiken. De regimenten infanterie zijn ten getale van 2000 man; de regimenten kavallerie ten getale van 900.

» Men zegt dat in onze arsenalen eene buitengewone levendigheid heerscht. Men vergeet echter, dat wij onze geheele artillerie te veranderen en onze vloot te herscheppen hebben. Deze laatste onderneming, welke reeds voor langen tijd besloten was, ten einde aan onze vloot haren normalen staat te geven, is door de goedkeuring van het wetgevend ligchaam gesanctioneerd; en in weerwil van den loffelijksten ijver, zullen nog verscheidene jaren verloopen moeten, alvorens deze werkzaamheden voltooid zijn.

» Men maakt zich eindelijk ongerust over onze krijgstoerustingen ter zee. Daaromtrent bepaalt alles zich echter tot de uitrusting van vier fregatten voor het vervoer van troepen van Frankrijk naar Algerie of van Algeria naar Frankrijk alsmede van vier transportschepen, bestemd om in verschillende eventualiteiten te voorzien, bij name in de dienst op Civita Vecchia tot het approvianderen over Alexandrie van onze expeditie naar Cochin-China.

Ziedaar de feiten. Zij zijn van dien aard, dat zij iedere opregte vrees voor de plannen die aan den keizer toegeschreven worden moesten verdrijven. Zij zijn van dien aard, dat zij de beweringen in het juiste daglicht kunnen plaatsen van diegenen, die er belang bij hebben om de meest loijale denkbeelden in verdenking te brengen en de meest eenvoudige te verwikkelen.

» Is het niet hoog tijd, dat men zich afvrage, wanneer die onbestemde en ongerijmde geruchten een einde zullen nemen, die door de drukpers van het eene einde der wereld naar het andere worden verspreid, die, misbruik makende van de algemeene ligtgeloovigheid, den keizer van Frankrijk schetsen alsof hij tot den oorlog aanspoort, en die op hem alleen de verantwoordelijkheid werpen van de ongerustheid, die in Europa heerscht en van de krijgstoerustingen die allerwege plaats hebben? Wie toch matigt zich het regt aan, om de openbare meening op zulk eene beleedigende wijze op het dwaalspoor te brengen, en om iedereen zonder oorzaak voor de benadeeling zijner belangen bevreesd te doen zijn?

» Waar zijn de woorden, waar zijn de diplomatieke nota's waar zijn de daden die van het voornemen getuigen, om den oorlog te provoceren ter wille van die hartstogten die hij bevredigt, of ter wille van den roem dien hij verschaft? Wie heeft de soldaten *gezien*, wie heeft de kanonnen *geteld*, wie heeft den voorraad levensmiddelen en oorlogsbehoeften kunnen schatten, die Frankrijk met groote kosten bij zijne gewone middelen van verdediging zou hebben gevoegd? Waar zijn dan toch die buitengewone ligtingen, waar dat oproepen van nog niet dienstpligtige klassen? Wanneer heeft men de met verlof naar huis gezonden manschappen weder onder hunne vanen geroepen? Wie eindelijk kan de elementen, hoe nietig zij dan ook zijn mogen, aanwijzen, die tot de algemeene beschuldigingen hebben geleid, die door de kwaadwilligheid verzonnen, door de ligtgeloovigheid verspreid en door de dwaasheid gehuldigd worden?

» Het is buiten twijfel dat de keizer, gelijk wij reeds opmerkten, een waakzaam oog houdt op de verschillende oorzaken tot verwikkeling, die aan den gezigteinder kunnen opdagen. Maar het is het kenteeken van elke wijze politiek, dat zij het gevaar tracht te bezweren en de kwestiën, die de openbare orde kunnen verstoren, uit den weg tracht te ruimen; juist daardoor wordt de vrede bevorderd en de handelsbeweging geschraagd. De soliede handel is met geen uitstel van gevaar gediend; hij verlangt veiligheid en eene heldere toekomst.

» In eene dusdanige handelwijze ligt geene provocatie en niets dat bezorgdheid wekken kan. Door de vraagstukken, die eenmaal aan de orde van den dag zijn, te onderzoeken, roept men ze niet in het leven. Door van die vraagstukken het oog af te wenden, zou men ze noch vernietigen noch tot eene oplossing voorbereiden.

» Voor het overige is het onderzoek dier vraagstukken thans in handen der diplomatie overgegaan en niets wettigt de meening, dat de uitslag van dat onderzoek ongunstig zal zijn voor de bevestiging van den algemeenen vrede.”

Bij de lezing van dit artikel is het vooral noodig zich de bekende woorden van de Talleijrand te herinneren, » dat men de spraak heeft om zijne gedachte te verbergen.”

Ziehier een uittreksel uit een brief van Parijs dd. 12 Maart. » Het is nu acht dagen geleden dat de keizerlijke politiek die onverwachte wending nam, welke men teregt met den niet zeer vleijenden naam eener » *reculade*” kan bestempelen. Men moet evenwel toestemmen, dat de krachtige indruk, dien deze wending aanvankelijk te weeg bragt, in den korten tijd van eene enkele week reeds weder bijna zoo goed als verdwenen is. Overal zien wij weer dezelfde bezorgdheid en onzekerheid heerschen; lusteloosheid op de beurs, stilstand in den handel, wantrouwen in alle kringen van het politiek en burgerlijk leven, ziedaar de hoofdkenmerken van den tegenwoordigen toestand. Wanneer zulk een krachtdadig middel als de plotselinge verandering der keizerlijke politiek, slechts zulk eene vlugtig voorbijgaande uitwerking heeft, dan mag men waarlijk wel vragen, tot welke maatregelen een kabinet dan toch zijne toevlugt moet nemen, om een toestand te doen ophouden, waarin men duidelijk alle mogelijke ongunstige kenteekenen kan opmerken. Overigens ziet men voortdurend een oorlogszuchtig artikel in den *Moniteur* te gemoet. Belangrijke berigten omtrent den algemeenen stand van zaken zijn heden nog niet ingekomen, althans niet bekend geworden. Wat de brochures betreft, zoo gaat men nog steeds voort met dagelijks den voorraad van die geschriften te vermeerderen met producten, die over het algemeen zoo min wat den vorm als wat den inhoud betreft, iets van beteekenis opleveren. Tot deze categorie behooren vooral *L'Autriche et son Gouvernement*, alsook *Pie IX et l'Italie*. Daarentegen verwacht men thans binnen kort eene brochure, die in allen gevalle merkwaardig in hare soort zijn en niet ten onregte de algemeene aandacht tot zich trekken zal. De schrijver van dit stuk is de bekende bisschop van Langres, monsr. Parisis, die zich voorstelt daarmede een uitvoerig vertoog te leveren ter verdediging der pauselijke regering, welke taak, hoewel niet in alle opzigten van ontijdigheid vrij te pleiten, toch van eene zekere zijde met aandrang zal bevorderd worden.

Men spreekt sedert eenige dagen van een feit, dat van ernstige gevolgen zijn kan. Er moet zich namelijk in de wetgevende vergade-

ring eene partij gevormd hebben, bestaande uit ijverige voorstanders van den keizer en zijne regering. Deze partij heeft reeds een teeken van leven gegeven, door zich met kracht te verzetten tegen eene vredelievende demonstratie, welke in den boezem dezer vergadering werd voorbereid.

Betreffende prins Napoleon zijn allerlei tegenstrijdige geruchten in omloop, die echter geenerlei vertrouwen verdienen. Er is nog niets bepaald nopens het ministerie van kolonien waartegen men in de wetgevende vergadering zeer vijandig gezind is. De prins is zeer teruggetrokken sedert zijne demissie en ontvangt bijna niemand.

Wat de conferentie in de zaak der Donau-vorstendommen betreft — men denkt dat die aanstaanden Woensdag en Donderdag hare eerste zitting zal houden. In onze officieele kringen twijfelt men echter geen oogenblik of de conferentie zal uiteengaan voor dat ze iets tot stand gebragt heeft, omdat de oorlog zal uitbarsten, onderwijl de diplomatie met eene zaak bezig is, geheel vreemd aan de tegenwoordige aangelegenheden. Ook worden de oorlogstoerustingen voortgezet met zooveel geheim dat zelfs de bevolking te midden waarvan al die maatregelen voorbereid worden er bijna niets van merkt.

De houding van Duitschland, tot dusverre vijandelijk wordt bijna dreigend. De overrijnsche bladen worden steeds op de grenzen in beslag genomen, en de fransche vertegenwoordigers bij de kleine duitsche boven hebben de handen vol werk, om nieuwe verwikkelingen te voorkomen. Vooral is het hertogdom Nassau in woede tegen Frankrijk ontstoken. Te Ems is een Franschman, die er een huisje had gekocht om het in het badsaizoen te bewonen, op de openbare straat beleedigd geworden. De aandeelen der speelbank te Wiesbaden zijn gedaald. Komt er oorlog, vaarwel dan uitstapjes aan de boorden van den Rijn! En zal, ingeval van oorlog, de vaste Rijnbrug, dit koppelteeken tusschen Frankrijk en Duitschland voltooid worden? De werkzaamheden worden voortgezet, want Frankrijk is in de beste verstandhouding met het groothertogdom Baden; maar de citadel van Rastatt, een der bondsvestingen wordt versterkt en van Bazel tot Keulen siddert de oude Rijn als in het klassieke *épitre* van Boileau.

— De Berlijnsche *Kreuz Zeitung* (de *N. Pr. Z.*) maakt melding van een rijksraad, die onder voorzitting van keizer Frans Joseph zou gehouden zijn en van een vastgesteld plan voor den veldtogt in Lombardije. In laatstgenoemd dokument komt, volgens genoemd blad, het volgende voor: »Daar Pavia het punt is van waar de operatien moeten uitgaan, zal het Oostenrijksche leger een aanvallende houding aannemen, verzekerd dat het geen ander dan het piemontesche leger tegen zich over zal vinden. Slaan de oostenrijksche troepen generaal de la Marmora, dan zullen zij zich terugtrekken in den hoek die door de zamenvoeging van den Po en den Tessino gevormd wordt. Daar zullen zij zich verschansen, het gunstigste terrein kiezen en er het fransche leger afwachten, dat eerst twee of drie weken later zal kunnen aankomen. Op dit punt zal dus de beslissende slag geleverd worden. Mogt Oostenrijk in een der twee veldslagen de nederlaag lijden, nl. of in den eersten tegen de Sardiniers of in den tweeden tegen de Franschen, dan zal het oostenrijksche leger den Tessino weder overtrekken, Pavia als wijkplaats binnen rukken, en daar een divisie achterlaten om den togt der overwinnaars te vertragen. Het leger van baron von Hess zal te Verona, Mantua en Peschiera post vatten en versterking afwachten." Overigens is men te Turijn bijna voorbereid op een demonstratie, op een *Oostenrijksche militaire wandeling*, dit is de uitdrukking welke mijn korrespondent berigt. Nog steeds is er sprake van de uitlevering der Lombardische deserteurs. Ik zal wel niet noodig hebben te zeggen dat Sardinie eene gelegenheid tot een gewapend konflikt verlangt. Op dit oogenblik zou die Staat voor een goed *casus belli* veel geld over hebben."

Wat de voorstellen van lord Cowley betreft, dus schrijft men ons, deze zijn natuurlijk een geheim. Men mag echter aannemen dat ze bestaanbaar zijn met de eer en waardigheid van Oostenrijk en dat die mogendheid ze dus gevoegelijk kan aannemen. Bladen van verschillende partijen en tegenstrijdige kleur hebben te regt opgemerkt, dat van Engeland, hetwelk sedert het Parijsche vredes tractaat in nagenoeg alle kwestien ééne lijn met Oostenrijk heeft getrokken en volstrekt niet de vernedering dier mogendheid wil, mogendheid dier mogendheid wil, geene voor Oostenrijk onaanneembare voorstellen verwacht kunnen worden. Onder de verschillende opgaven, welke omtrent die voorstellen circuleren, gelooft men vrij algemeen dat zij hoofdzakelijk op het volgende nederkomen: Oostenrijks medewerking tot hervormingen in den Pausselijken Staat, de herziening der tractaten, die het met de Italiaansche hertogdommen sedert 1815 heeft gesloten, daar het krachtens de tractaten, een invloed op die hertogdommen uitoefent, waardoor hunne onafhankelijkheid als het ware vernietigd wordt.

Indien Oostenrijk die voorstellen verneemt, dan zouden verder Engeland en Pruissen, als bemiddelende mogendheden, op dien grondslag een plan van schikking ontwerpen, of men zou in een Europeesch congres bijeenkomen, ten einde de kwestie daarin onmiddelijk te behandelen.

Men weet natuurlijk nog niet, of lord Cowley's voorstellen de goedkeuring der Fransche regering zal wegdragen, doch het is niet onwaarschijnlijk, dat het Engelsche kabinet haar vooraf gepolsd heeft. Het verdient althans opmerking, dat de Parijsche bladen met die zending over het algemeen ingenomen zijn en de ministerieele *Patrie* heeft in die zending van den Engelschen diplomaat het bewijs gezien, dat eene zekere identiteit van insigten en belangen tusschen Engeland en Frankrijk in de Italiaansche kwestie bestaat, terwijl het blad verder de opmerking maakt, dat eene mislukking dier zending Engeland natuurlijk op de zijde van Frankrijk, en Oostenrijk in een staat van isolering brengen moet, zoodat aan gemelde mogendheid het lot zou te beurt vallen, dat zij Frankrijk heeft trachten te bereiden. Wat overigens de houding van Engeland aangaat, zoo is het niet te miskennen, dat zij in de laatste dagen meer dan vroeger eenige overhelling tot Frankrijk scheen aan te duiden; zooveel is althans zeker, dat men aan gene zijde van het kanaal nog altijd veel prijs stelt op het behoud der Fransch Engelsche alliantie.

De discussien welke in het Parlement nopens de Italiaansche kwestie plaats hadden, hebben intusschen weinig aan het licht gebragt. Lord Palmerston, welke de regering interpelleerde, verklaarde zich tegen eene herziening van het Weener tractaat. Hij kon ook niet gelooven dat Frankrijk de bedoeling had dit te schenden. Hij erkende echter, dat Oostenrijk zekere tractaten met de Italiaansche hertogdommen had gesloten, waardoor het het regt erlangt om in de binnenlandsche aangelegenheden dier staten te intervenieren, — en daaraan moest een einde komen, omdat zij onduldbaar zijn. De kanselier der schatkist heeft daarop geantwoord, dat de zending van lord Cowley van een vertrouwelijken en verzoenenden aard is. Meerdere inlichtingen heeft hij niet gegeven, en het is blijkbaar dat men de regering niet tot meerdere ophelderingen noopte, uit vrees van door eenige openbaarmaking de goede zaak te benadeelen.

De krijgstoerustingen worden inmiddels met kracht voortgezet, zoowel van de zijde van Oostenrijk als van Frankrijk en Sardinie. Eerstgenoemde die zijne nieuwe leening te Londen geheel heeft zien mislukken, versterkt de vestingen in Lombardije en de Adriatische kust, zendt onophoudelijk troepen en ammunitie naar Italie en heeft een besluit uitgevaardigd, volgens hetwelk alle Italianen in Oostenrijksche dienst, die zich met verlof bevinden, naar hunne korpsen moeten terugkeeren. Het is buitendien bij de Duitsche staten werkzaam, om dezen te bewegen een oorlog in Italie te beschouwen als eene zaak, die geheel Duitschland aangaat, ook wegens de gevaren die men aan den Rijnkant van Frankrijk te duchten zou hebben. De Fransche bladen daarentegen trachten bij elke gelegenheid te doen uitkomen, dat Duitschland aan den Rijn volstrekt niets van Frankrijk te duchten heeft; dat de kwestie alleen Italie betreft en dat er dus hoegenaamd geene aanleiding bestaat voor den bondsdag, om in geval van oorlog, partij te trekken voor Oostenrijk.

Gelijk gezegd is, Frankrijk wapent zich insgelijks. Zoo moet b. v. te Marseille eene buitengewoon groote hoeveelheid proviand voor het leger bijeengebragt en in 's rijks arsenalen de ammunitie opeengehoopt zijn, terwijl bij voortduring nieuwe bestellingen gedaan worden. Men zegt zelfs, dat de regering met de maatschappij van den Victor Emanuel spoorweg eene overeenkomst heeft aangegaan tot het vervoeren van troepen naar Italie over den Mont Cenis.

Wat Italie betreft, daar bestaat eene gisting, dit is niet te miskennen; onlusten zijn er evenwel nog niet voorgevallen. Er heeft daarentegen te Milaan wel eene demonstratie plaats gehad, die tot ernstige gevolgen heeft geleid. Aldaar is namelijk de graaf Dandolo, een man, wiens patriotische gevoelens algemeen bekend waren, overleden, en de bevolking, hem bij zijne begrafenis eene hulde willende bewijzen, kwam bij duizenden op de been, om hem de laatste eer te bewijzen. Het bestuur, (welligt een complot vermoedende) liet daarop talrijke huiszoekingen doen, waarvan het gevolg was, dat vele personen gevat en naar een fort gebragt zijn, met bepaling, dat hunne zaak onderzocht zou worden door eene militaire commissie, aan welke waarschijnlijk ook de magt zal worden gegeven, om vonnis te vellen. Overigens dient gezegd te worden, dat bij voortduring vele onderdanen van Italiaansche staten heimelijk de grenzen trachten te bereiken, om dienst te nemen in het leger van Sardinie — De door dien staat nieuw ontworpen leening van 50 millioen francs is in het land bij openbare inschrijving opengesteld en zal hoogstwaarschijn

lijk in weinige dagen meer dan volteekend zijn. De prijs van uitgifte is 79 pCt., terwijl de rente 5 pCt. is.

Tot nu toe vertoont zich in Duitschland veel sympathie voor Oostenrijk, maar alles bepaalt zich nog bij woorden en eenige op zich zelf staande maatregelen van voorzorg, zoo als: het verbod van uitvoer van paarden, enz., in sommige kleinere staten; Pruissen blijft voorloopig eene gereserveerde houding bewaren; de regering van dit land verklaart geen verpligtingen op zich te willen nemen; dan die voortvloeijen uit hare betrekking tot den Duitschen bond. De meest geachte organen der openbare meening doen ook opmerken, dat het Duitsche volk allezins de verpligting gevoelt, om Oostenrijk het bezit te helpen handhaven van al die regten, welke uit het Weener traktaat van 1815 voortvloeijen, maar ook tot niets meer.

Met de bijzondere tractaten, die het kabinet van Weenen met de kleinere Italiaansche vorsten en met Napels gesloten heeft heeft Duitschland niets uit te staan. Die tractaten niet gesloten tot onderlinge bescherming tegen een buitenlandschen vijand, maar veel meer tot de bescherming dier vorsten tegen hunne eigene onderdanen ten einde onafhankelijk van de wenschen des volks despotiek te kunnen regeren, zijn in Duitschland veel meer een steen des aanstoots. Het zal dus nog de vraag zijn, hoe Duitschland zich houden zal, zoo het overhoopt tot een oorlog mogt komen. Rusland, het is meer dan waarschijnlijk, zal zich in het beste geval, onzijdig houden. Het is wel waarschijnlijk dat men te Weenen een en ander inziet en sommigen zijn dan ook van meening, dat het kabinet, vreezende bij een oorlog op het Schiereiland alleen te zullen staan, op eene afwending bedacht is en daartoe de Porte tot een hardnekkigen wederstand tegen de dubbele verkiezing van den kolonel Couza aanspoort. Want in dat opzigt moet het op de ondersteuning van Engeland en Pruissen kunnen rekenen. Men verneemt dan ook, dat de Porte niet alleen tegen die verkiezing zal opkomen, maar ook tegen al de overige gebeurtenissen in de Vorstendommen op grond, dat de bepalingen der Parijsche conferentie nopens de reorganisatie niet zijn nagekomen.

Berigten van verschillenden aard.

In Engeland gaat de uitvinding van nieuwe kanonnen nog voort, *de plus fort en plus fort*. Het kanon van Armstrong wordt overtroffen door dat van Warry, dat elke drie sekonden gelost kan worden en dus ongeveer 1200, of, den tijd van lading er af gerekend, 1000 schoten in een uur kan doen. Daar het stuk zoo is ingerigt dat na elk schot een luchtstroom het stuk koelt, wordt het gewone nadeel van verhitting vermeden.

Van eene bevoegde zijde worden thans bijzonderheden medegedeeld omtrent het geschut met getrokken loopen, 't welk thans bij de Fransche artillerie in gebruik komt. De kanonnen zijn inwendig geraijeerd of gegroefd, even als de buksen en zullen voortaan slechts zijn van twee kalibers, te weten: 12 ponders, of belegeringsgeschut, en 4 ponders, of veldgeschut. — De marine-artillerie en de mortieren ondergaan geene wijzingen.

Voortaan zullen slechts geschoten worden holle projectilen, welke òf als volle kogels zullen kunnen worden gebruikt, òf zullen kunnen springen. Die projectillen zijn kegelvormig en voorzien van looden zijlaten of vleugels, waardoor zij dringen in de groeven van den loop en aan het schot eene tot dusver onbekende zekerheid geven.

Het 12 ponds geschut zal het tegenwoordige 24 ponds belegerings geschut vervangen. Men heeft vergelijkende proeven genomen, uit welke is gebleken, dat die vervanging groote voordeelen zal opleveren. De werking van het 24 ponds geschut, bij het schieten van bres op 35 meters staat gelijk met die van het nieuwe op 70 meters. De nieuwe projectilen zijn in het metselwerk tot op 80 centimeters doorgedrongen en gesprongen waardoor zeer groote openingen zijn geslagen. Elk schot uit den nieuwen 12 ponder vordert slechts 1,200 grammen buskruid, terwijl de 24 ponds lading 8 kilogrammen bedraagt.

De voordeelen van het 4 ponds veldgeschut zijn nog meer in het oogloopende. Het kanon is zoo klein, dat men het zou kunnen bestempelen met den naam van artillerie-karabijn. Het weegt te naauwernood 300 kilos, zoodat zes kanoniers het gemakkelijk op hunne schouderen kunnen dragen. De lading vordert niet meer dan 500 grammen buskruid en de kogel wordt geworpen op een afstand van eene kilometrische mijl. De juistheid van het schot is zoodanig, dat op 3100 meters een man te paard wordt getroffen. Op zoodanigen afstand zou alzoo een kavallerie corps kunnen worden vernield.

Het nieuwe geschut wordt door den mond geladen. Na menigvuldige proefnemingen zou in Frankrijk het ondoelmatige zijn gebleken der lading van achteren door de kruidkamer, waarvan tot dusver de Engelschen en Amerikanen niet hebben afgezien.

Een Fransch provinciaal blad deelt het volgende onfeilbare middel tegen de hondsdolheid of watervrees mede. Men vrage in een apotheek een handvol Datura stramonium (doornappel); die men in een kan water tot op de helft laat inkoopen. Dit afkooksel moet de lijder in eenmaal gebruiken; binnen een kort tijdsverloop wordt de patient door een hevigen, doch niet langdurigen aanval van woede aangetast, waarop een rijkelijk zweet uitbreekt, en reeds na 24 uren een geheel herstel volgt. De heer Legrand zendeling te Anam Tonkin, die dit middel aanbeveelt, heeft het zelf beproefd en in 60 gevallen eene volkomen genezing gezien.

Eene ontdekking van groot gewigt is onlangs in de omstreken van Betlehem geschied, op de plaats, waar men zegt, dat de engel aan de herders zou verschenen zijn. Men heeft daar de ruïnen gevonden van een groot klooster uit den tijd van den H. Hieronimus en den H. Paulus, met de herstellingen, die daaraan ten tijde der kruisvaarders zijn geschied. Alles is nog in de volmaaktste orde en men is thans op het spoor van een marmeren vloer der kerk en van den ingang der onderaardsche gewelven. De geestdrift door dezen vond veroorzaakt, is zoo groot, dat de inwoners van het dorp Bath-Sakoer in menigte komen aansnellen, om gratis te werken.

Scheepvaart.

AANGEKOMEN.

Den 11den dezer, de Nederl. schoener *Ellen*, kapt. W. C. Dekker, van Caijenne. — Passagier: de Heer J. van Praag.

UITGEKLAARD.

Den 11den, het schip *Egmond*, kapt. Meijer, naar Amsterdam, lading: 180 vaten Suiker 278.191 pond.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Plata, kapt. H. H. Koch, adres bij F. P. Bougurnon. Sluit uiterlijk 25 dezer.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmse, adres bij J. H. Zaal. Sluit ULTIMO dezer.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

ADVERTENTIEN.

Godsdienstoefening bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente*, op VRIJDAG den 15den April e. k. des namiddags *half vijf* ure.

Op goede zekerheid en tegen den gewonen interest wordt ter belegging aangeboden de som van

VIJF HONDERD GULDEN,

ten behoeve van het Armenfonds der *Hervormde Christelijke Gemeente*.

Paramaribo, den 13 April 1859.

De Kassier van voornd. Armenfonds,
H. G. ROUX.

(5362) P. R. PLANTEAU zal op Woensdag den 27 April e. k. des namiddags om *vier* ure, ten zijnen huize door den Vendumeester J. F. FAVEREIJ doen verkoopen.

Welonderhoudene *MEUBELEN*, ZILVER, PLEET, KOPER en **Glaswerk**, etc.

De GOEDEREN zijn een dag vóór en op den verkoopdag te bezigtigen.

Paramaribo, den 13 *April* 1859.

(5363) Over *zes* weken, den juisten dag nader te bepalen, zal publiekelijk worden verkocht:

Het **HUIS** en **ERF**, op den hoek van de *Saramacca* en *Prince straten*, La. E No. 47, aankomende D. KRUSE nom. ux. Inmiddels is hetzelve **uit de hand** te koop.

TE HUUR: Een open *LASTDRAGER*, bij **A. HEWITT.**
(4922)

AARDAPPELEN,

Z. M. en Leidsche *KAZEN*, te bekomen bij
( ) **LUGARD & COMP.**

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . . *f* 20—
» voor zes maanden » 11—
» drie » » 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant » —25
De prijs der Advertentie is per regel » —25